

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 613

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 iulie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 57 din 22 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, precum și a celor trei acte normative, în integralitatea lor	2–8
Decizia nr. 110 din 5 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 din Codul de procedură civilă	8–10
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
269. — Decizie privind revocarea doamnei Adina-Marilena Szitar, la cerere, din funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	11
270. — Decizie privind numirea doamnei Valeria Enache în funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.	11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
15. — Normă privind capitalul social al furnizorilor de pensii private	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 57

din 22 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, precum și a celor trei acte normative, în integralitatea lor

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Mihaela-Carmen Munteanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al unor membri de sindicat, în Dosarul nr. 1.651/40/2023 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.185D/2024.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.186D/2024-nr. 2.191D/2024, nr. 2.223D/2024, nr. 2.224D/2024, nr. 2.259D/2024-nr. 2.263D/2024, nr. 2.330D/2024-nr. 2.335D/2024, nr. 2.483D/2024-nr. 2.491D/2024, nr. 2.910D/2024, nr. 2.911D/2024, nr. 2.987D/2024-nr. 2.990D/2024, nr. 3.155D/2024, nr. 3.191D/2024, nr. 3.254D/2024-nr. 3.256D/2024, nr. 3.369D/2024, nr. 130D/2025-nr. 134D/2025, nr. 759D/2025-nr. 764D/2025, nr. 781D/2025-nr. 783D/2025 și nr. 1.542D/2025-nr. 1.547D/2025, având ca obiect aceleași excepție de constituționalitate ca în primul dosar strigat sau, după caz, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, excepția fiind ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al unor membri de sindicat, în dosarele

nr. 1.653/40/2023,	nr. 1.775/40/2023,	nr. 1.776/40/2023,
nr. 1.821/40/2023,	nr. 1.823/40/2023,	nr. 1.874/40/2023,
nr. 2.607/40/2023,	nr. 160/40/2024,	nr. 2.611/40/2023,
nr. 2.630/40/2023,	nr. 2.631/40/2023,	nr. 2.634/40/2023,
nr. 2.636/40/2023,	nr. 1.590/40/2023,	nr. 1.626/40/2023,
nr. 1.631/40/2023,	nr. 1.661/40/2023,	nr. 1.812/40/2023,
nr. 1.820/40/2023,	nr. 1.656/40/2023,	nr. 1.660/40/2023,
nr. 1.665/40/2023,	nr. 1.767/40/2023,	nr. 1.770/40/2023,
nr. 1.817/40/2023,	nr. 1.878/40/2023,	nr. 2.206/40/2023,
nr. 2.220/40/2023,	nr. 2.640/40/2023,	nr. 163/40/2024,
nr. 2.638/40/2023,	nr. 2.669/40/2023,	nr. 2.205/40/2023,
nr. 1.872/40/2023,	nr. 297/40/2024,	nr. 2.633/40/2023,
nr. 1.629/40/2023,	nr. 2.635/40/2023,	nr. 2.799/40/2023,
nr. 298/40/2024,	nr. 2.609/40/2023,	nr. 2.641/40/2023,
nr. 2.671/40/2023,	nr. 2.773/40/2023,	nr. 2.797/40/2023,
nr. 2.642/40/2023,	nr. 2.668/40/2023,	nr. 2.670/40/2023,
nr. 2.775/40/2023,	nr. 2.796/40/2023,	nr. 2.803/40/2023,
nr. 2.774/40/2023,	nr. 2.584/40/2023,	nr. 2.583/40/2023,
nr. 1.595/40/2023,	nr. 2.610/40/2023,	nr. 2.632/40/2023,
nr. 2.643/40/2023,	nr. 2.672/40/2023 și nr. 2801/40/2023	ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al unor membri de sindicat, în calitate de autori ai excepției, a depus, în toate dosarele, un punct de vedere prin care solicită admiterea excepției.

6. Președintele Curții, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.186D/2024-nr. 2.191D/2024, nr. 2.223D/2024, nr. 2.224D/2024, nr. 2.259D/2024-nr. 2.263D/2024, nr. 2.330D/2024-nr. 2.335D/2024, nr. 2.483D/2024-nr. 2.491D/2024, nr. 2.910D/2024, nr. 2.911D/2024, nr. 2.987D/2024-nr. 2.990D/2024, nr. 3.155D/2024, nr. 3.191D/2024, nr. 3.254D/2024-nr. 3.256D/2024, nr. 3.369D/2024, nr. 130D/2025-nr. 134D/2025, nr. 759D/2025-nr. 764D/2025, nr. 781D/2025-nr. 783D/2025 și nr. 1.542D/2025-nr. 1.547D/2025 la Dosarul nr. 2.185D/2024, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Indică, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 547 din 29 octombrie 2024,

în care s-a reținut că stabilirea drepturilor salariale ale personalului bugetar intră în competențele exclusive ale legiuitorului, precum și Decizia nr. 578 din 9 iulie 2020, prin care se recunoaște legiuitorului posibilitatea de redimensionare a politicii salariale pentru personalul plătit din fonduri publice, și arată că salarizarea reprezintă un proces complex ce implică corecții și corelări în ansamblul actelor normative care fac parte din fondul național al legislației.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.651/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.185D/2024); prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.653/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.186D/2024); prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.775/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.187D/2024); prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.776/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.188D/2024); prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.821/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.189D/2024); prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.823/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.190D/2024); prin Încheierea din 12 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.874/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.191D/2024); prin Încheierea din 14 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.607/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.223D/2024); prin Încheierea din 14 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 160/40/2024 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.224D/2024); prin Încheierea din 27 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.611/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.259D/2024); prin Încheierea din 27 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.630/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.260D/2024); prin Încheierea din 27 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.631/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.261D/2024); prin Încheierea din 27 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.634/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.262D/2024); prin Încheierea din 27 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.636/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.263D/2024); prin Încheierea din 13 mai 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.590/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.330D/2024); prin Încheierea din 13 mai 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.626/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.331D/2024); prin Încheierea din 13 mai 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.631/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.332D/2024); prin Încheierea din 13 mai 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.661/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.333D/2024); prin Încheierea din 13 mai 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.812/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.334D/2024); prin Încheierea din 13 mai 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.820/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.335D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.656/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.483D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.660/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.484D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.665/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.485D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.767/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.486D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.770/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.487D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.817/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.488D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.878/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.489D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată

în Dosarul nr. 2.206/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.490D/2024); prin Încheierea din 28 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.220/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.491D/2024); prin Încheierea din 10 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.640/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.910D/2024); prin Încheierea din 10 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 163/40/2024 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.911D/2024); prin Încheierea din 19 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.638/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.987D/2024); prin Încheierea din 19 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.669/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.988D/2024); prin Încheierea din 19 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.205/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.989D/2024); prin Încheierea din 19 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.872/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.990D/2024); prin Încheierea din 13 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 297/40/2024 (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.155D/2024); prin Încheierea din 6 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.633/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.191D/2024); prin Încheierea din 25 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.629/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.254D/2024); prin Încheierea din 25 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.635/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.255D/2024); prin Încheierea din 25 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.799/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.256D/2024); prin Încheierea din 24 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 298/40/2024 (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.369D/2024); prin Încheierea din 31 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.609/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 130D/2025); prin Încheierea din 31 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.641/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 131D/2025); prin Încheierea din 31 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.671/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 132D/2025); prin Încheierea din 31 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.773/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 133D/2025); prin Încheierea din 31 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.797/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 134D/2025); prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.642/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 759D/2025); prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.668/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 760D/2025); prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.670/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 761D/2025); prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.775/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 762D/2025); prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.796/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 763D/2025); prin Încheierea din 21 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.803/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 764D/2025); prin Încheierea din 25 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.774/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 781D/2025); prin Încheierea din 25 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.584/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 782D/2025); prin Încheierea din 25 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.583/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 783D/2025); prin Încheierea din 18 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.595/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.542D/2025); prin Încheierea din 18 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.610/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.543D/2025); prin Încheierea din 18 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.632/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.544D/2025); prin Încheierea din 18 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.643/40/2023

(Dosarul Curții Constituționale nr. 1.545D/2025); prin Încheierea din 18 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.672/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.546D/2025) și prin Încheierea din 18 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.801/40/2023 (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.547D/2025), **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară și, după caz, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.**

9. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al unor membri de sindicat, în cauze având ca obiect principal soluționarea unor cereri de recalculări și majorări salariale.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele de lege criticate amână, în mod succesiv, aplicarea dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice cu privire la cuantumul salariilor pentru învățământul preuniversitar de stat, stabilind alți algoritmi de majorare care conduc la salarii în cuantum inferior. În acest mod se golesc de conținut dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, evitându-se punerea în aplicare a algoritmului astfel stabilit de majorare a salariilor, salariile din învățământul preuniversitar de stat fiind plafonate, în final, la sumele din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023. Se consideră că dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 sunt neconstituționale, încalcând prevederile art. 15 alin. (1) din Constituție prin faptul că nesocotesc voința Parlamentului, unica autoritate legiuitoare a țării, actele normative adoptate de Guvern fiind destinate organizării și aplicării legii, iar nu lipsirii de eficiență a acesteia.

11. Se susține că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul de proprietate, drepturile salariale fiind asimilate noțiunii de bun, conform practicii din dreptul european și intern, și protejate în consecință.

12. Se mai arată că, deși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 are o amplă expunere de motive, din analiza acesteia nu se conturează existența niciunui dintre cazurile prevăzute de art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală în care exercițiul dreptului la salarizare, astfel cum a fost acesta stabilit prin Legea-cadru nr. 153/2017, poate fi limitat sau restrâns, și nici nu s-a dovedit că restrângerea a fost necesară, în mod obiectiv, într-o societate democratică.

13. De asemenea, se susține că actele normative criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), modificarea succesivă a Legii-cadru nr. 153/2017 prin ordonanțe de urgență ale Guvernului nefiind justificată de existența unei situații extraordinare. În susținerea acestui motiv de neconstituționalitate, autorii excepției invocă Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 și Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009.

14. **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale și menționează Decizia

nr. 578 din 9 iulie 2020 prin care Curtea Constituțională a reținut că o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice este un aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

15. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul**, în dosarele nr. 2.187D/2024, nr. 2.188D/2024 și nr. 2.191D/2024, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și indică jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 608 din 6 octombrie 2015 și Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2017.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere depus de autorii excepției, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul reunit al excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierilor de sesizare, îl constituie dispozițiile art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 9 decembrie 2022, ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 29 decembrie 2023. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 10% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022, fără a se depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, pentru care nu există funcție similară în plată, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară se stabilește la nivelul reglementat pentru anul 2022 în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la care se

aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.”;

— Art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023: „(3) Prin excepție de la alin. (1) și prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariilor de bază ale personalului din învățământ se majorează în anul 2024 cu 20%, în medie, în 2 tranșe, respectiv:

a) prima tranșă începând cu data de 1.01.2024;

b) a doua tranșă începând cu data de 1.06.2024.”;

— Art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023: „Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, salariile de bază ale personalului din învățământ se stabilesc conform anexei la prezenta ordonanță de urgență.”

20. Dispozițiile la care fac trimitere prevederile criticate au următorul conținut:

— Art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice potrivit prevederilor legale în vigoare se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023.”;

— Art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.”;

— Art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată. (2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexa cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.”

21. Având în vedere formularea de către autorii excepției a unor motive de neconstituționalitate extrinsecă a ordonanțelor de urgență ale Guvernului din care fac parte articolele criticate punctual, prin raportare la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea reține că obiect al excepției îl reprezintă și cele trei acte normative, în integralitatea lor.

22. Curtea observă că dispozițiile art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 și-au încetat aplicarea anterior sesizării Curții, însă, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de

contencios constituțional se va pronunța asupra constituționalității acestora în forma care continuă să producă efecte juridice în cauzele în care excepțiile au fost invocate și după ieșirea lor din vigoare.

23. Prevederile constituționale invocate de autorii excepției ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor prin raportare la art. 15 alin. (1) privind principiul universalității, ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 1 paragraful 1 teza a doua privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 115 alin. (4) referitoare la condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență.

24. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției invocă precedentul constituțional reprezentat de Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, și Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, prin care a fost constatată neconstituționalitatea unor ordonanțe de urgență ale Guvernului prin care erau prorogate măsuri de creșteri salariale prevăzute de legiuitor pentru personalul din învățământ, măsuri similare celor vizate de ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 168/2022, nr. 115/2023 și nr. 128/2023.

25. Cu privire la aceste critici, Curtea reține că prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, precitată, a admis excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008 sunt neconstituționale. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 modifica unele prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată prin Legea nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament. Curtea, prin această decizie, a statuat că adoptarea ordonanțelor de urgență numai în scopul contracarării unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ, adoptată de Parlament, încalcă art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Totodată, a considerat că o asemenea măsură este contrară dispozițiilor art. 115 alin. (6) coroborate cu cele ale art. 41 și ale art. 47 alin. (1) din Constituție și, în consecință, a constatat și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5).

26. Prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, precitată, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ. Întrucât prin textele criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 erau, practic, reglementate măsuri de aceeași natură ca cele stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008, de reducere a creșterilor salariale stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 și aprobate prin Legea nr. 221/2008, Curtea a aplicat, *mutatis mutandis*, raționamentul ce a fundamentat soluția de admitere pronunțată prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008.

27. Curtea reține însă că același raționament nu este aplicabil și în prezenta cauză, nefiind întrunite aceleași condiții-premisă specifice actelor normative sancționate prin deciziile de admitere mai sus menționate, chiar dacă, prin toate actele

normative criticate, Guvernul a intervenit cu măsuri restrictive față de politicile de creșteri salariale stabilite anterior prin lege.

28. Astfel, Guvernul, prin ordonanțele de urgență a căror neconstituționalitate a fost constatată prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 și Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, în același an în care a adoptat Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008), prin care a stabilit anumite creșteri salariale ce urmau să fie acordate în anul 2008 personalului din învățământ, și la foarte scurt timp după ce aceste măsuri au fost asumate de Parlament prin adoptarea legii de aprobare — Legea nr. 221/2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008), a adoptat mai întâi Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 31 octombrie 2008) și apoi Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008), prin care a contracara măsurile de creștere salarială abia aprobate atât de Guvern, cât și, ulterior, de Parlament. În aceste condiții, Curtea Constituțională a constatat încălcarea art. 61 alin. (1) și a art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece adoptarea de către Guvern a acestor ordonanțe de urgență nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament.

29. Or, contextul socioeconomic în care au fost adoptate atât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 este diferit de cel în care au fost adoptate ordonanțele de urgență ale Guvernului sancționate de Curtea Constituțională prin deciziile de admitere invocate de autorii prezentei excepții.

30. Curtea reține, în esență, că actele normative criticate — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 — conțin soluții juridice de principiu asemănătoare prin aceea că prevăd măsuri de limitare a unor creșteri salariale, măsuri stabilite anual de Guvern prin acte normative proprii succesive, astfel: pentru anul 2023 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și, respectiv, pentru anul 2024 prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 115/2023 și nr. 128/2023.

31. Prin Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1247 din 11 decembrie 2024, paragraful 31, Curtea a examinat expunerea de motive ce însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, și a observat că acest act normativ instituie unele măsuri fiscal-bugetare, adoptate în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 și al pandemiei de COVID-19, măsuri care urmăreau, în esență, reducerea unor cheltuieli publice, pe de o parte, și, pe de altă parte, utilizarea unor resurse financiare în scopuri impuse în mod special de acest context pandemic globalizat. Măsurile restrictive stabilite pentru anul 2021 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 au fost prelungite, sub aspect temporal, și pentru anul 2022, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021. Curtea a reținut din analiza notei de fundamentare ce însoțește acest din urmă act normativ că limitarea creșterii cheltuielilor bugetare permanente (cu salarizarea personalului plătit din fonduri publice) a fost absolut

necesară, alături de alte măsuri, pentru evitarea vulnerabilizării și producerii unor consecințe negative asupra bugetului de stat aferent anului 2022, cum ar fi un deficit al bugetului general consolidat de 6,2% din produsul intern brut, reducerea veniturilor bugetare în anul 2022 cu 0,5% din produsul intern brut sau fonduri insuficiente în bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în contextul menținerii crizei sanitare determinate de situația epidemiologică din România generată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2. Curtea a considerat că împrejurările expuse au caracter obiectiv, cuantificabil și se constituie în situații extraordinare, care au impus urgent măsuri cu caracter excepțional, temporar și derogatoriu de la legea generală a salarizării, astfel că nu s-a putut reține susținerea potrivit căreia motivele invocate la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021 nu sunt justificate (în același sens, a se vedea Decizia nr. 631 din 7 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 28 martie 2025, paragraful 36).

32. În continuarea actelor normative a căror constituționalitate a fost constatată prin Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, precitată, a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, în a cărei amplă expunere de motive se arată că, pe lângă menținerea, de către Organizația Mondială a Sănătății, a pandemiei cauzate de virusul SARS-Cov-2, în lipsa numeroaselor măsuri luate prin respectiva ordonanță de urgență, inclusiv cele de reducere a creșterilor salariale pentru personalul plătit din fonduri publice, deficitul bugetului general consolidat ar fi ajuns la 10,3% din produsul intern brut, ceea ce ar fi avut ca efect creșterea datoriei publice cu riscul înăsprii condițiilor de finanțare a statului, în contextul în care, prin Recomandarea Consiliului Uniunii Europene din 3 aprilie 2020, în vederea încetării situației de deficit public excesiv, s-a solicitat statului român să pună în aplicare în mod riguros măsurile necesare pentru corectarea deficitului excesiv. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 se reglementează în același sens ca în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, și anume limitarea creșterilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, situația salariilor de bază ale personalului din învățământ fiind reglementată distinct atât în cadrul art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, cât și prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, emisă ca urmare a dispozițiilor alin. (4) al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023. În expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 se menționează, ca și în reglementarea anterioară, necesitatea corectării deficitului public excesiv, măsură dispusă prin Recomandarea Consiliului Uniunii Europene din 3 aprilie 2020, și necesitatea păstrării echilibrului bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente. Cele trei ordonanțe de urgență conțin expuneri de motive detaliate, în care sunt enunțate situațiile extraordinare intervenite, imperios a fi reglementate în mod urgent. Astfel, respectivele reglementări nu puteau fi amânate fără riscul producerii unor consecințe deosebit de grave și insurmontabile, la nivelul întregii societăți, cerințele impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție fiind, prin urmare, respectate.

33. Prin esența ei, ordonanța de urgență reflectă modalitatea constituțională excepțională de legiferare, prin care puterea executivă — reprezentată de Guvern — este abilitată să intervină rapid, cu măsuri ferme și de aplicabilitate imediată, pentru îndepărtarea anumitor consecințe negative sau riscuri generate de o situație neobișnuită, cu caracter extraordinar, astfel că, în acest context, este improprie invocarea așteptărilor legitime ce decurg prin raportare la legile-cadru într-o materie sau alta, menite, de regulă, să implementeze pe termen mediu și/sau lung politica legislativă în respectivul domeniu, în condiții obișnuite, de normalitate.

34. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că scopul urmărit de legiuitor la adoptarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, a fost acela de eliminare a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare, prin stabilirea unor reguli de creștere etapizată a salariilor și impunerea unui nivel maxim al salariului prin lege pentru toate categoriile de personal plătit din fonduri publice. Curtea a arătat că, în virtutea principiilor statului de drept și al securității juridice, Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă, într-adevăr, sursa așteptărilor legitime în materie de salarizare pentru personalul plătit din fonduri publice, însă nu se pot nega dreptul și, totodată, obligația constituțională ale legiuitorului delegat — Guvernul — de a interveni în politica salarială a statului pe fondul apariției unor situații imprevizibile și insurmontabile, care riscă să declanșeze efecte negative de amploare în societate. Astfel, a fost necesar ca măsurile preconizate de Parlament în anul 2017 și transpuse în Legea-cadru nr. 153/2017 să fie modificate prin ordonanțe de urgență emise de Guvern, pe fondul unor situații de o gravitate fără precedent, cum a fost pandemia de COVID-19, context în care întreaga politică bugetară a trebuit să se adapteze pentru a răspunde unor noi imperative publice impuse, inițial, de protecția sănătății publice și, ulterior, de stabilitatea economiei naționale (în acest sens, a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, precitată, paragrafele 29 și 30).

35. Așadar, contextul sociopolitic în care au fost adoptate, pe de o parte, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, a căror neconstituționalitate integrală sau parțială a fost constatată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 și Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, invocate de autorii excepției, și cel în care au fost adoptate, pe de altă parte, ordonanțele de urgență ale Guvernului criticate în prezenta cauză nu se pot asemăna sub niciun aspect, chiar dacă aceste acte normative prevăd măsuri asemănătoare, constând în prorogarea/reducerea unor creșteri salariale preconizate de legiuitorul primar, motiv pentru care nici considerentele reținute prin acele decizii de admitere ale Curții Constituționale nu pot fi aplicate *mutatis mutandis*.

36. Independent de aspectele antemenționate, Curtea observă că, deși prin ordonanțele de urgență ale Guvernului supuse criticii de neconstituționalitate s-a avut în vedere amânarea și/sau diminuarea creșterilor salariale stabilite anterior, personalul din învățământ a beneficiat de majorări salariale mai ridicate comparativ cu cele acordate altor categorii profesionale.

37. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 15 alin. (1) din Legea fundamentală, referitoare la universalitatea drepturilor și a obligațiilor, Curtea observă că acestea conferă fiecărei persoane posibilitatea de a beneficia de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și de a-și asuma obligațiile prevăzute de acestea. Textul constituțional menționat instituie un principiu de largă aplicare și, ca urmare a formulării sale generice, nu poate fi invocat în sine pentru evidențierea unor eventuale vicii de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 33 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 28 mai 2020, Decizia nr. 560 din 29 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 28 mai 2020, paragraful 34, Decizia nr. 690 din 17 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 7 iulie 2025, paragraful 27, Decizia nr. 59 din 25 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 12 august 2025, paragraful 29).

38. Față de criticile raportate la prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 1 paragraful 1 teza a doua privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional

la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională observă că a mai analizat, în jurisprudența sa, dispoziții legale cu un conținut normativ similar celui contestat în prezenta cauză, care stabileau menținerea și pentru viitor a salariilor la un nivel anterior.

39. Prin Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, precitată, paragrafele 40 și 41, Curtea a reținut că, printr-o decizie anterioară (Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013), a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, raportat la criticile de neconstituționalitate ce reclamau încălcarea dreptului de proprietate protejat de art. 44 din Constituție, critici formulate din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”. Cu acel prilej, Curtea a subliniat, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). Totodată, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), întrucât statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57) (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 654 din 21 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1022 din 5 noiembrie 2025, paragraful 49).

40. În ceea ce privește criticile formulate prin raportare la prevederile art. 53 din Constituție, Curtea reține că acest text se referă la condițiile în care exercițiul unui drept sau al unei libertăți fundamentale poate fi restrâns numai prin lege, înțeleasă în accepțiunea sa strictă, de act juridic formal adoptat de Parlament, și nu prin alt act normativ. Întrucât prin prezenta excepție de neconstituționalitate sunt criticate dispoziții cuprinse în ordonanțe de urgență ale Guvernului, Curtea reține că art. 53 din Constituție, invocat în motivare, nu poate fi incident, aplicabile fiind, sub aspectul interzicerii afectării drepturilor și libertăților fundamentale printr-o ordonanță de urgență, prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. Or, față de considerentele de mai sus, conform cărora sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 44 din Constituție, Curtea constată că nu poate fi reținută nerespectarea normelor cuprinse în art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală (a se vedea Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024, antemenționată, paragraful 45, sau Decizia nr. 515 din 17 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 10 februarie 2025, paragraful 45).

41. Față de cele de mai sus, nu se poate identifica nicio încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, odată ce atât legile, cât și celelalte prevederi constituționale invocate de autorii excepției au fost respectate.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant legal al unor membri de sindicat, în dosarele nr. 1.651/40/2023, nr. 1.653/40/2023, nr. 1.775/40/2023, nr. 1.776/40/2023, nr. 1.821/40/2023, nr. 1.823/40/2023, nr. 1.874/40/2023, nr. 2.607/40/2023, nr. 160/40/2024, nr. 2.611/40/2023, nr. 2.630/40/2023, nr. 2.631/40/2023, nr. 2.634/40/2023, nr. 2.636/40/2023, nr. 1.590/40/2023, nr. 1.626/40/2023, nr. 1.631/40/2023, nr. 1.661/40/2023, nr. 1.812/40/2023, nr. 1.820/40/2023, nr. 1.656/40/2023, nr. 1.660/40/2023, nr. 1.665/40/2023, nr. 1.767/40/2023, nr. 1.770/40/2023, nr. 1.817/40/2023, nr. 1.878/40/2023, nr. 2.206/40/2023, nr. 2.220/40/2023, nr. 2.640/40/2023, nr. 163/40/2024, nr. 2.638/40/2023, nr. 2.669/40/2023, nr. 2.205/40/2023, nr. 1.872/40/2023, nr. 297/40/2024, nr. 2.633/40/2023, nr. 1.629/40/2023, nr. 2.635/40/2023, nr. 2.799/40/2023, nr. 298/40/2024, nr. 2.609/40/2023, nr. 2.641/40/2023, nr. 2.671/40/2023, nr. 2.773/40/2023, nr. 2.797/40/2023, nr. 2.642/40/2023, nr. 2.668/40/2023, nr. 2.670/40/2023, nr. 2.775/40/2023, nr. 2.796/40/2023, nr. 2.803/40/2023, nr. 2.774/40/2023, nr. 2.584/40/2023, nr. 2.583/40/2023, nr. 1.595/40/2023, nr. 2.610/40/2023, nr. 2.632/40/2023, nr. 2.643/40/2023, nr. 2.672/40/2023 și nr. 2.801/40/2023 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, precum și cele trei acte normative, în integralitatea lor, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Mihaela-Carmen Munteanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 110

din 5 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 din Codul de procedură civilă, excepție

ridicată de Adriana-Mihaela State în Dosarul nr. 1.673/100/2021 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.845D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere motivarea în concret a acesteia, precum și faptul că sunt criticate carențe în reglementarea dispozițiilor art. 509 din Codul de procedură civilă. Totodată, acesta face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 643 din 20 noiembrie 2025*), încă nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 643 din 20 noiembrie 2025 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 21 mai 2026.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 413/R/2021 din 7 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul 1.673/100/2021, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Adriana-Mihaela State într-o cauză privind soluționarea unei cereri de revizuire. Curtea Constituțională a fost sesizată ca urmare a admiterii recursului formulat împotriva deciziei civile pronunțate de Tribunalul Maramureș prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții, pe motivul că excepția de neconstituționalitate nu vizează conținutul unei norme legale în vigoare, ci o omisiune de reglementare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că norma criticată este neconstituțională deoarece în timp ce Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 permite revizuirea hotărârilor judecătorești în cazul încălcării dreptului Uniunii Europene, art. 509 din Codul de procedură civilă nu prevede un asemenea temei. Astfel, dispozițiile criticate sunt neconstituționale deoarece nu prevăd un temei de revizuire a hotărârilor judecătorești pronunțate în recurs sau pronunțate ca definitive în apel, asupra fondului sau care evocă fondul, în situația în care hotărârile au fost date cu încălcarea dreptului comunitar, respectiv drepturilor specificate în Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale, în Tratatul de funcționare al Uniunii Europene, precum și în alte documente cu caracter normativ elaborate de organismele oficiale ale Uniunii Europene, coroborate cu jurisprudența Curții Europene de Justiție și Curții Europene a Drepturilor Omului. Această omisiune legislativă generează o inechitate gravă, întrucât cetățenii implicați în procese civile nu beneficiază de aceleași garanții juridice precum cei din sfera contenciosului administrativ. În acest context, autoarea apreciază că lipsa unui temei de revizuire în caz de încălcare a dreptului european contravine normelor constituționale și afectează grav echitatea și coerența sistemului juridic românesc.

6. **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 509 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Art. 509. — (1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:*

1. *s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;*

2. *obiectul pricinii nu se află în ființă;*

3. *un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul ori în urma judecății, când aceste împrejurări au influențat soluția pronunțată în cauză. În cazul în care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. În acest ultim caz, la judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii;*

4. *un judecător a fost sancționat disciplinar definitiv pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dacă aceste împrejurări au influențat soluția pronunțată în cauză;*

5. *după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților;*

6. *s-a casat, s-a anulat ori s-a schimbat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere;*

7. *statul ori alte persoane juridice de drept public, minorii și cei puși sub interdicție judecătorească ori cei puși sub curatelă nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să îi apere;*

8. *există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*

9. *partea a fost împiedicată să se înfățișeze la judecată și să înștiințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa;*

10. *Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă;*

11. *după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții.*

(2) *Pentru motivele de revizuire prevăzute la alin. (1) pct. 3, dar numai în ipoteza judecătorului, pct. 4, pct. 7-10 sunt supuse revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul.”*

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și art. 148 alin. (2) referitoare la prioritatea față de dispozițiile contrare din legile interne a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea observă că nemulțumirea autoarei nu se circumscrie, în realitate, unei veritabile critici de neconstituționalitate, întrucât nu vizează o contrarietate între dispozițiile constituționale și normele supuse controlului, ci exprimă dezacordul față de opțiunea legiuitorului în materia motivelor de revizuire. Analiza argumentelor formulate relevă că autoarea își întemeiază excepția de neconstituționalitate pe faptul că motivul special de revizuire prevăzut de Legea contenciosului administrativ — respectiv ipoteza pronunțării unor hotărâri definitive cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene — nu este reglementat ca motiv general de revizuire în Codul de procedură civilă.

13. Prin urmare, critica formulată nu privește neconformitatea normelor procesuale cu Legea fundamentală, ci exprimă dorința autoarei de a extinde un motiv special de revizuire, aplicabil exclusiv în contenciosul administrativ, la întreaga materie procesuală civilă. Or, controlul de constituționalitate nu poate fi

transformat într-un instrument de uniformizare legislativă sau într-un mijloc de a substitui Curtea Constituțională în rolul legiuitorului. Faptul că un motiv de revizuire este specific unei anumite proceduri nu echivalează cu o încălcare a principiilor constituționale, iar imposibilitatea generalizării sale nu poate fundamenta o critică veritabilă de neconstituționalitate.

14. În acest sens a statuat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 6 octombrie 2015, în Cauza C-69/14 *Târșia împotriva statului român*, paragraful 42, aceasta stabilind că dreptul Uniunii, în special principiile echivalenței și efectivității, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o instanță națională să nu aibă posibilitatea de a revizui o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată în cadrul unei acțiuni de natură civilă, în cazul în care această hotărâre se dovedește a fi incompatibilă cu o interpretare a dreptului Uniunii reținută de Curtea de Justiție a Uniunii Europene ulterior datei la care hotărârea menționată a rămas definitivă, chiar dacă o astfel de posibilitate există în ceea ce privește hotărârile judecătorești definitive incompatibile cu dreptul Uniunii pronunțate în cadrul unor acțiuni de natură administrativă.

15. Mai mult decât atât, Curtea observă că motivarea excepției de neconstituționalitate are un caracter preponderent general și, pe alocuri, ambiguu, întrucât autoarea acesteia nu individualizează care sunt chestiunile concrete reglementate de textul de lege pretins contrare dreptului Uniunii Europene. Autoarea recurge la o argumentație abstractă, în care se confundă obligația statelor de a respecta dreptul Uniunii Europene cu obligațiile ce decurg din tratatele internaționale în materie de protecție a drepturilor omului.

16. Or, pentru ca o excepție de neconstituționalitate întemeiată pe pretinsa încălcare a dreptului Uniunii Europene să fie admisibilă este necesar ca aceasta să cuprindă 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Deoarece excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod

rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, din cauza generalității sale, excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). Totodată, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, Curtea Constituțională a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.

17. Contrar celor anterior enunțate, autoarea nu a înțeles să indice în mod clar care sunt dispozițiile incidente din dreptul Uniunii Europene, care este conținutul lor normativ și în ce mod textul de lege criticat ar contraveni acestora sau o hotărâre pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene care să îi fie favorabilă într-o eventuală cale de atac, astfel cum cere motivul de revizuire prevăzut de Legea contenciosului administrativ. În lipsa unei asemenea delimitări, critica rămâne la nivelul unor afirmații generale privind obligația statului de a respecta dreptul Uniunii, fără a demonstra existența unei veritabile neconcordanțe între norma internă și norma europeană. De asemenea, invocarea cumulativă și nediferențiată a dreptului Uniunii Europene și a celui convențional diluează rigoarea juridică a argumentației, întrucât nu permite instanței constituționale să identifice obiectul real al criticii și să exercite controlul de constituționalitate în limitele sale legale, conducând la o confuzie conceptuală, întrucât cele două sisteme normative au naturi juridice distincte, mecanisme proprii de aplicare și condiții diferite de prevalență.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 din Codul de procedură civilă, ridicată de Adriana-Mihaela State în Dosarul nr. 1.673/100/2021 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind revocarea doamnei Adina-Marilena Szitar, la cerere,
din funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat,
al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

Având în vedere cererea doamnei Adina-Marilena Szitar, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.395 din 13 iulie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/20.814/D.R. din 14 iulie 2026,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Adina-Marilena Szitar se revocă, la cerere, din funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 27 iulie 2026.

Nr. 269.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea doamnei Valeria Enache în funcția
de inspector general, cu rang de secretar de stat,
al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Valeria Enache se numește în funcția de inspector general, cu rang de secretar de stat, al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 27 iulie 2026.

Nr. 270.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

privind capitalul social al furnizorilor de pensii private

Având în vedere prevederile art. 15, 17, 18 și art. 42 alin. (1) lit. b), c), h) din Legea nr. 2/2026 privind plata pensiilor private, în baza prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 15 iulie 2026,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă reglementează proveniența capitalului social subscris și vărsat de către fondatorii/acționarii furnizorilor de pensii private prevăzuți la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 2/2026 privind plata pensiilor private, denumită în continuare *Lege*, precum și constituirea și modificarea capitalului social.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificația prevăzută la art. 3 din *Lege*, la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, la art. 3 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Cerințe de capital pentru autorizarea furnizorilor de plată a pensiilor private

Art. 3. — (1) Furnizorul de pensii private care se înființează ca societate de plată a pensiilor private, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. e) din *Lege*, constituie capitalul social minim prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. a) și/sau lit. b) din *Lege*, la momentul transmiterii cererii de autorizare de constituire.

(2) Furnizorul de plată prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. a) din *Lege*, respectiv administratorul de fonduri de pensii private, care solicită autorizarea pentru administrarea unui fond de plată a pensiilor private, constituie la momentul transmiterii cererii de autorizare capitalul social minim prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. a) și/sau lit. b) din *Lege*, suplimentar capitalului social pe care îl deține conform legislației specifice în baza căreia a fost autorizat inițial, respectiv Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, și/sau Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaționale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Furnizorul de plată prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. b) din *Lege*, respectiv societatea de asigurare de viață autorizată conform Legii nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, care solicită autorizarea pentru administrarea unui fond de plată a pensiilor private, constituie la momentul transmiterii cererii de autorizare capitalul social minim prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. a) și/sau lit. b) din *Lege*, suplimentar capitalului social pe care îl deține conform legislației specifice în baza căreia a fost autorizat inițial, cu respectarea în permanență a pragului absolut al cerinței de capital minim (MCR), conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Furnizorul de plată prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. c) din *Lege*, respectiv societățile de administrare a investițiilor, autorizate în conformitate cu prevederile art. 8 și 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, care solicită autorizarea pentru administrarea unui fond de plată a pensiilor private, constituie la momentul transmiterii cererii de autorizare capitalul social minim prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. a) și/sau lit. b) din *Lege*, suplimentar capitalului pe care îl deține conform legislației specifice în baza căreia a fost autorizat inițial.

(5) Furnizorul de plată prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. d) din *Lege*, respectiv administratorii de fonduri de investiții alternative, autorizați în conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 74/2015, cu modificările și completările ulterioare, care solicită autorizarea pentru administrarea unui fond de plată a pensiilor private, constituie la momentul transmiterii cererii de autorizare capitalul social minim prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. a) și/sau lit. b) din *Lege*, suplimentar capitalului pe care îl deține conform legislației specifice în baza căreia a fost autorizat inițial.

(6) Capitalul social minim suplimentar prevăzut la alin. (1)-(5) trebuie să fie integral subscris și vărsat, exclusiv în numerar, la momentul transmiterii către A.S.F. a cererii de autorizare ca furnizor de plată.

Art. 4. — (1) După obținerea deciziei de autorizare ca furnizor este interzis orice transfer între activele, pasivele, veniturile și cheltuielile privind desfășurarea celorlalte activități autorizate ale furnizorului și activele, pasivele, veniturile și cheltuielile aferente activității de furnizare a pensiilor private.

(2) Capitalul social aferent activității de plată a pensiilor private este constituit și evidențiat separat conform prevederilor art. 15 alin. (4) din *Lege*.

Art. 5. — (1) În aplicarea prevederilor Legii, în sensul prezentei norme, în analiza provenienței capitalului social al viitorului furnizor, A.S.F. urmărește:

a) proveniența fondurilor care vor fi utilizate ca participație la capitalul social al acestuia;

b) natura activității desfășurate de fondatori/acționari;

c) informații referitoare la activitatea fondatorilor/acționarilor, la tranzacțiile desfășurate de aceștia ori la influența de orice natură la care aceștia sunt supuși și care pot conduce la concluzia că există posibilitatea ca viitorul furnizor să nu își desfășoare activitatea în conformitate cu prevederile Legii, conform anexei nr. 1.

(2) Calitatea de fondator/acționar nu este considerată adecvată dacă acesta este:

a) suspectat sau cunoscut, pe plan intern ori internațional, ca fiind implicat în operațiuni de spălare a banilor sau în tentative de acest fel, indiferent dacă acestea sunt legate sau nu de cererea depusă;

b) suspectat sau cunoscut, pe plan intern sau internațional, ca fiind terorist sau că finanțează acte de terorism;

c) stabilit într-un stat sau teritoriu considerat de către FATF — GAFI — Grupul de Acțiune Financiară Internațională ca fiind „necooperant” ori într-un stat sau teritoriu care nu a întreprins suficiente măsuri pentru a se conforma recomandărilor FATF — GAFI.

Art. 6. — (1) Sumele destinate participăției la capitalul social al furnizorului trebuie să provină numai din surse licite, din surse proprii și nu pot proveni din credite, împrumuturi sau sume puse la dispoziție de terți, indiferent cu ce titlu, respectiv de alte persoane fizice, persoane fizice autorizate, persoane juridice sau de alte entități fără personalitate juridică.

(2) Potențialul furnizor are obligația să furnizeze informații certe și credibile privind activitatea din care provin fondurile, precum și orice alte informații necesare în acest sens, inclusiv, după caz, istoricul activităților economice ale acestuia și schema financiară, în conformitate cu valoarea acordului de tranzacționare.

(3) Informațiile furnizate de potențialul furnizor trebuie să fie prezentate într-o formă documentată, astfel încât să nu existe neclarități privind originea și transferul fondurilor.

(4) Capitalul social al furnizorului nu poate fi constituit și nici majorat prin subscripție publică și nu poate fi grevat de sarcini.

Art. 7. — Sumele destinate participăției la capitalul social al furnizorului trebuie să nu provină:

a) de la persoane juridice ori alte entități înregistrate în state cu care România nu întreține relații diplomatice;

b) din jurisdicții care nu instituie obligativitatea organizării și ținerii contabilității și/sau publicării situațiilor financiare, ținerii registrelor comerciale și/sau care permit păstrarea anonimatului în ceea ce privește identitatea fondatorilor/acționarilor/asociaților și furnizorilor;

c) din activități care încalcă prevederile Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

d) de la persoanele care justifică sursa fondurilor prin venituri obținute din activități desfășurate conform lit. a)-c);

e) de la persoanele fizice sau juridice care fac obiectul unor sancțiuni internaționale, definite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;

f) de la persoane care au fost condamnate printr-o sentință rămasă definitivă pentru infracțiuni de corupție și de serviciu, de spălare a banilor, infracțiuni contra patrimoniului, de fals, evaziune fiscală, mărturie mincinoasă ori alte fapte de natură să conducă la concluzia că nu sunt create premisele necesare pentru asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente a furnizorului.

Art. 8. — (1) Pentru fiecare dintre participanții la capitalul social, persoane fizice și juridice, furnizorul transmite A.S.F., după caz:

a) extrasul de cont, ca dovadă a vărsării integrale și în formă bănească a aportului la capitalul social;

b) declarația pentru participanții la capitalul social prevăzută în anexa nr. 2, completată și semnată de fiecare dintre participanții la capitalul social al societății de pensii cu dețineri de cel puțin 1% din capitalul social;

c) chestionarul pentru participanții la capitalul social prevăzută în anexa nr. 1, completat și semnat de fiecare dintre aceștia, cu dețineri de cel puțin 1% din capitalul social.

(2) Participația cumulată a persoanelor fizice nu poate depăși 5% din capitalul social al furnizorului.

CAPITOLUL III

Modificarea capitalului social al furnizorului

Art. 9. — Capitalul social al furnizorului poate fi modificat cu respectarea dispozițiilor prevăzute în Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale legilor speciale aplicabile în vigoare, menționate la art. 3.

Art. 10. — Orice modificare a capitalului social al furnizorului este supusă aprobării A.S.F.

Art. 11. — (1) Furnizorul trebuie să se asigure că, pe toată durata de funcționare, valoarea capitalului său social nu scade sub valoarea capitalului social minim, prevăzută la art. 15 alin. (1) lit. a) și/sau b) din Lege.

(2) În situația în care capitalul social scade sub valoarea prevăzută de Lege, furnizorul notifică A.S.F. în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care valoarea capitalului social a scăzut sub limita legală și procedează la reîntregirea capitalului social, în conformitate cu prevederile alin. (3).

(3) Reîntregirea capitalului social al furnizorului se face în termen de maximum 6 luni de la data la care a înregistrat o valoare mai mică decât cea prevăzută de Lege.

Art. 12. — Proveniența sumelor destinate participăției la majorarea de capital social a furnizorului trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 5-7.

CAPITOLUL IV

Procedura de aprobare sau de respingere a cererii pentru modificarea capitalului social

SECȚIUNEA 1

Aprobarea cererii pentru modificarea capitalului social

Art. 13. — (1) Cererea pentru aprobarea modificării capitalului social și pentru aprobarea modificării actului constitutiv se depune sau se transmite prin mijloace electronice de către furnizor și se înregistrează la A.S.F.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este însoțită de următoarele documente:

a) proiectul actului constitutiv actualizat ca urmare a modificării capitalului social, conform prevederilor legale aplicabile, care conține inclusiv detalierea alocării capitalului social pe obiecte de activitate;

b) hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, prin care s-a decis modificarea capitalului social care include valoarea cu care se majorează/se reduce nivelul capitalului social și structura acționariatului rezultată în urma acestei operațiuni;

c) mandatele de reprezentare în adunarea generală extraordinară pentru acționarii persoane juridice;

d) extrasul de cont, ca dovadă a vărsării integrale a sumei cu care se majorează capitalul social, pentru fiecare dintre participanții la capitalul social, persoane fizice și juridice, după caz;

e) declarația pentru participanții la capitalul social prevăzută în anexa nr. 2, completată și semnată de fiecare dintre aceștia, după caz;

f) chestionarul pentru participanții la capitalul social, prevăzută în anexa nr. 1, completat și semnat de fiecare dintre aceștia, după caz;

g) nota de fundamentare cu privire la motivarea modificării capitalului social și calculul raportului dintre activul net și capitalul social, înainte și după modificare.

Art. 14. — (1) A.S.F. hotărăște cu privire la eliberarea unei decizii de aprobare a cererii prevăzute la art. 13 alin. (1) în termen de 30 de zile calendaristice de la înregistrarea dosarului complet al solicitantului.

(2) Decizia de aprobare a modificării capitalului social și a actului constitutiv se comunică solicitantului în termen de 10 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia de către A.S.F.

Art. 15. — (1) Orice solicitare a A.S.F. de informații suplimentare sau de modificare a documentelor prezentate inițial întrerupe termenul prevăzut la art. 14 alin. (1), un nou termen începând să curgă de la data transmiterii respectivelor informații sau modificări, transmitere care nu poate fi făcută mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data solicitării A.S.F., sub sancțiunea respingerii cererii.

(2) În situația în care documentele transmise sunt incomplete, ilizibile sau se constată transmiterea acestora într-o formă necorespunzătoare, precum și lipsa unor documente, se solicită completarea sau înlocuirea acestora, după caz, în termen de 30 de zile calendaristice de la data solicitării A.S.F., sub sancțiunea respingerii cererii.

Art. 16. — În termen de 5 zile lucrătoare de la obținerea certificatului de înscriere de mențiuni de la registrul comerțului, furnizorul transmite A.S.F., în copie:

- a) certificatul de înscriere de mențiuni;
- b) certificatul constatator;
- c) actul constitutiv în formă actualizată, astfel cum a fost înregistrat la registrul comerțului.

SECȚIUNEA a 2-a

Respingerea cererii pentru modificarea capitalului social

Art. 17. — Neîndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute de Lege și de prezenta normă duce la respingerea cererii prevăzute la art. 13 alin. (1).

Art. 18. — Decizia de respingere, scrisă și motivată, se comunică furnizorului în termen de 10 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Alexandru Petrescu

București, 20 iulie 2026.

Nr. 15.

Art. 19. — Decizia de respingere poate fi contestată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — O nouă cerere pentru modificarea capitalului social poate fi transmisă A.S.F. numai dacă au fost remediate deficiențele care au constituit motivele de respingere a cererii inițiale.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 21. — (1) Documentele transmise la A.S.F. sunt numerotate, semnate pentru conformitate de către reprezentanții legali ai solicitantului și sunt însoțite de un opis.

(2) Documentele și informațiile prevăzute în prezenta normă se transmit în limba română, iar documentele emise într-o altă limbă vor fi transmise în copie, împreună cu traducerea legalizată, cu respectarea prevederilor convențiilor la care România este parte, cu excepția documentelor care nu pot fi traduse legalizat, conform legii, care vor fi prezentate împreună cu traducerea autorizată în limba română a documentului.

(3) A.S.F. poate solicita, în scris, orice informații sau documente suplimentare, dacă cele prezentate nu sunt suficiente ori relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația prezintă alte deficiențe.

Art. 22. — Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează în conformitate cu prevederile prevăzute în capitolul XII din Lege.

Art. 23. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Art. 24. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data intrării în vigoare a Legii.

ANEXA Nr. 1

C H E S T I O N A R pentru participanții la capitalul social

Acest chestionar va fi completat de către fiecare dintre fondatorii societății de plată a pensiilor private (persoane fizice și persoane juridice)/acționarii furnizorului, cu dețineri de cel puțin 1% din capitalul social, care solicită să administreze sau care administrează un fond de plată a pensiilor private.

Chestionarul se întocmește potrivit acestui model. Este obligatoriu a se răspunde la toate întrebările. Nu sunt acceptate chestionarele semnate prin reprezentare.

Autoritatea de Supraveghere Financiară va păstra confidențialitatea informațiilor cuprinse în răspunsurile la acest chestionar, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

1. Denumirea și adresa sediului social al societății pentru care se comunică informațiile:

.....

2. Identitatea participantului la capitalul social al societății:

2.1. pentru persoanele juridice se vor preciza denumirea, forma juridică, codul unic de înregistrare și adresa sediului social:

2.2. pentru persoanele fizice se vor preciza numele și prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, emitentul și data emiterii acestuia, data și locul nașterii, cetățenia și domiciliul. Pentru cetățenii străini se va preciza, dacă este cazul, și data de la care au domiciliul/reședința în România.

3. În situația în care participantul la capitalul social este un acționar din categoria instituțiilor de credit și instituțiilor financiare se va/se vor indica autoritatea/autoritățile însărcinată/însărcinate cu supravegherea sa pe bază individuală și, după caz, pe bază consolidată:

4. Pentru participanții la capitalul social menționați la pct. 3 se vor indica, după caz, valoarea fondurilor proprii și nivelul indicatorului de solvabilitate, la nivel individual și la nivelul grupului din care fac parte, potrivit ultimelor raportări transmise autorității însărcinate cu supravegherea entităților respective pe bază individuală și, după caz, pe bază consolidată, întocmite în conformitate cu reglementările aplicabile. Se va preciza data pentru care au fost determinați indicatorii menționați:

5. Faceți parte dintr-un grup de persoane care acționează împreună? În caz afirmativ, precizați componența grupului și natura relațiilor existente între membrii acestuia:

6. Care sunt obiectivele pe care le urmăriți în legătură cu activitatea societății în următorii 3 ani?

7. Persoanele din grupurile menționate la pct. 5 au făcut în ultimii 10 ani ori fac în prezent obiectul unor anchete sau proceduri administrative ori judiciare? Aceste proceduri s-au încheiat cu vreo sancțiune sau interdicție? Dacă da, dați detalii, indiferent dacă în timp a intervenit o reabilitare.

8. Ați fost sancționat, vi s-a refuzat o autorizație în ultimii 10 ani ori sunteți sancționat cu interdicție temporară sau definitivă de a desfășura activități de către autoritățile însărcinate cu supravegherea în domeniul financiar-bancar din România ori din străinătate? Dacă da, dați detalii.

9. Vă aflați sau v-ați aflat în ultimii 10 ani în litigiu cu vreo autoritate din România ori din străinătate, însărcinată cu supravegherea în domeniul financiar-bancar? În caz afirmativ, faceți orice precizări utile:

10. Comunicați orice alte informații utile care pot permite o apreciere cât mai completă și corectă a situației patrimoniale, a activității și reputației participantului la capitalul social al societății.

Subsemnatul/Subscrisa declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii, că, în ceea ce privește fondurile utilizate pentru obținerea participației la capitalul social al societății, sunt respectate prevederile legale în vigoare. Totodată, mă angajez să comunic de îndată Autorității de Supraveghere Financiară orice modificare privind informațiile furnizate, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Numele și prenumele/Denumirea:

.....

Semnătura:

Data:

Declarațiile false sau omiterea intenționată a declarării unor fapte pot constitui încălcări ale legii penale.

ANEXA Nr. 2

DECLARAȚIE privind proveniența capitalului social

Această declarație va fi completată de către fiecare dintre fondatorii societății de plată a pensiilor private (persoane fizice și persoane juridice)/acționarii furnizorului, cu dețineri de cel puțin 1% din capitalul social, care solicită să administreze sau care administrează un fond de plată a pensiilor private.

Declarația se întocmește potrivit acestui model, în formă tehnoredactată.

Nu sunt acceptate declarațiile semnate prin reprezentare.

Subsemnatul/Subscrisa,, în calitate de fondator/acționar la
(numele și prenumele/denumirea) (denumirea societății de plată/furnizorului)

declar pe propria răspundere că suma de folosită ca aport la capitalul social al societății de plată/furnizorului provine din:

Suma	Sursa	Procent din total sumă folosită ca aport (%)
TOTAL:		100%

Data

Semnătura

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

